

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 92.

Vydána dne 23. října 1923.

Obsah: (197.—199.) 197. Nařízení, jímž se provádí druhá část zákona o pojištění u báňských bratrských pokladen. — 198. Nařízení o zvěrolékařské komoře. — 199. Nařízení o ochraně vynálezů na tuzemských výstavách.

197.

Vládní nařízení ze dne 11. října 1923,

jímž se provádí druhá část zákona o pojištění u báňských bratrských pokladen.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 100 zákona ze dne 11. července 1922, č. 242 Sb. z. a n., o pojištění u báňských bratrských pokladen:

K I. oddílu zákona.

O pojistné povinnosti.

K §§ 2 a 3 zákona.

§ 1.

Pojistná povinnost ve smyslu § 2 zákona se nevztahuje na zaměstnance zvláštních nehornických podniků, kteří konají na závodech hornických určitou, časově předem obmezenou práci, s báňským provozem jen nepřímou související, jako jsou: stavby domů, silnic, drah, mostů, stavby vodní atd.

§ 2.

Osoby, které požívají důchodu invalidního nebo starobního podle zákona o pojištění u báňských bratrských pokladen, neplatí žádných příspěvků na zaopatřovací pojištění, i když jsou zaměstnaní v hornictví.

§ 3.

Stanovy revírní bratrské pokladny vyjmenují jednotlivě podniky nehornické, jejichž zaměstnanci mohou být pojištěni u bratrské pokladny (§ 3 zákona). Toto pojištění vztahuje se — vyjímaje případ § 4 tohoto naří-

zení — na všechny zaměstnance těchto podniků, kteří by podléhali pojištění u bratrské pokladny, kdyby byli zaměstnaní v hornictví.

§ 4.

(1) Podniky nehornické, jež byly do dne vyhlášení zákona přičleněny k některé bratrské pokladně podřízené dozoru báňských úřadů, lze zbaviti této příslušnosti k souhlasné žádosti $\frac{2}{3}$ členů Ústřední bratrské pokladny, zaměstnaných v takovém podniku, a podnikatele. O podmínkách a způsobu zrušení tohoto poměru a o případné výplatě kapitálového podílu rozhodne dozorčí úřad příslušné revírní bratrské pokladny, který se před rozhodnutím pokusí o dohodu mezi zúčastněnými stranami. Zrušení pojistné příslušnosti lze provést buď vyloučením všech přítomných a budoucích zaměstnanců aneb ustanovením, že všechny osoby vstupující po určitém dni do zaměstnání již nebudou členy bratrské pokladny.

(2) Žádá-li však za zrušení příslušnosti nehornického podniku k bratrským pokladnám jen prostá většina v tomto podniku zaměstnaných členů Ústřední bratrské pokladny nebo podnikatel sám, obmezí se svrchu dotčená příslušnost na ony členy, kteří vstoupili do zaměstnání až do dne rozhodnutí o zrušení příslušnosti podniku a nežádají sami za vyloučení ze svazku bratrských pokladen za podmínek v rozhodnutí ustanovených (vyplácení odbytného a pod.).

(3) Do rozhodnutí může se odvolati bratrská pokladna Ústřední a revírní, podnikatel a každý pojištěnec. Pravoplatné zrušení příslušnosti k bratrské pokladně podle předchozích ustanovení nelze vůbec odvolati aneb změnit.

(4) Vystoupení podniku z pojištění u bratrské pokladny netýká se dávek již napadlých a — pokud část zaměstnanců zůstane i nadále členem pokladny — ani povinností zákonem uložených těmto zaměstnancům a podnikateli. O zajištění napadlých dávek musí býti náležitě postaráno.

§ 5.

Pokud nejde o osoby podrobené jinému pensijnímu pojištění aneb o osoby požívající zaopatřovacího důchodu u bratrské pokladny, jež jsou pojištěny pouze u bratrské pokladny revírní pro případ nemoci, vztahuje se pojištění povinnost pojištěnců na všechny povinné a nepovinné dávky pravidelné, které jsou uvedeny ve stanovách.

A. Pojištění nemocenské.

K §§ 5 až 9 zákona.

§ 6.

Příspěvky v § 5 zákona uvedené platí se nařed, a to — neupraví-li stanovy toto placení jinak — vždy celý měsíční příspěvek najednou.

§ 7.

Příspěvky k pojištění poživatelů zaopatřovacího platu a příslušníků jejich rodiny lze, neodporuje-li tomu pojištěnec, srážeti při výplatě zaopatřovacího platu, však jen pokud od splatnosti příspěvku do splatnosti zaopatřovacího platu neuplynulo více dvou měsíců.

§ 8.

Vznikne-li nárok na pojistné dávky uvedené v odstavci 2. §u 5 zákona ve lhůtě dvouměsíční po posledním placení příspěvků, a to před oznámením, že pojištěnec se zřiká dalšího pojištění ve smyslu § 5 zákona, jest k žádosti pojištěnce bratrská pokladna povinna poskytnouti ve stanovách zaručené pojistné dávky, může však příspěvky srážeti z jeho zaopatřovacího platu.

B. Pojištění na provise.

K §§ 11 až 26 zákona.

§ 9.

Invalidní důchod náleží členovi, který je neschopným svého dosavadního povolání, t. j. zaměstnání v hornictví neb v podnicích nehornických uvedených v § 3 zákona.

§ 10.

Příspěvkový měsíc jest považovati za dokonaný po smyslu druhého odstavce §u 13 zákona, byť i příspěvek naň připadající při vzniku pojistného případu nebyl ještě skutečně zaplacen, uplynul-li poslední jeho den. Stanovy určí přesněji pojem příspěvkového měsíce.

§ 11.

Zvýšení částek ustanovených druhým odstavcem §u 13 zákona, nebo zavedení dalších dávek (§ 14, odst. 8., §§ 16, 17 zákona) je přípustno jen, dokáže-li se, že povinné, jakož i tyto další dávky Ústřední bratrské pokladny budou podle příslušných ustanovení řádně uhrazeny.

§ 12.

Nárok pozůstalých pojištěncových na zaopatřovací plat neobmezuje se nikterak, stanou-li se po napadnutí zaopatřovacího platu členy Ústřední bratrské pokladny aneb nabudou-li svým vlastním zaměstnáním nárok na zaopatřovací plat z bratrské pokladny.

§ 13.

Bratrská pokladna je povinna zaopatřovací platy vypláceti i tehdy, má-li za to, že výdělečná nezpůsobilost vznikla z úrazu podnikového, a to tak dlouho, pokud úrazová pojišťovna neuznala své povinnosti k placení odškodného. Bratrská pokladna vyrozumí v takovém případě ihned udávajíc výši zaopatřovacího platu úrazovou pojišťovnu, která jest povinna vyplatiti bratrské pokladně úrazový důchod do výše, do které nárok přešel na tuto podle posledního odstavce §u 15 zákona.

§ 14.

Na dobu všeobecné neobyčejné drahoty zavede Ústřední bratrská pokladna — je-li splněna podmínka uvedená v § 11 tohoto nařízení — usnesením valné hromady buď z vlastního popudu aneb k návrhu některé revírní bratrské pokladny aneb k návrhu revírních rad zvláštní drahotní přídavky k zaopatřovacím platům po smyslu § 17 zákona. Pokud jde o zaměstnance státních podniků, jest při tom bráti zřetel na ustanovení vydaná ministerstvem veřejných prací ve smyslu § 17 zákona ze dne 20. prosince 1922, čís. 394 Sb. z. a n.

§ 15.

Stanovy určí období a ostatní podmínky pro přezkoušení nezpůsobilosti k povolání poživatelů invalidního důchodu.

§ 16.

(1) Dozorčí úřady zjistí ve smyslu §§ 15 a 19 zákona pro obvody jednotlivých bratrských pokladen revírních v prvním čtvrtletí každého roku průměrné výdělky jednotlivých kategorií dělníků v roce minulém. Toto zjištění lze při podstatné změně průměrných výdělků v témže roku jednou opakovat. Pro rozřazení dělníků na kategorie jsou směrodatné služební (pracovní) řády, po případě kolektivní smlouvy.

(2) Při rozřazení dělníků na kategorie pro výpočet průměrného výdělku ve smyslu §§ 15 a 19 zákona jest toho dbáti, aby rozpětí mezi průměrným výdělkem kategorie a skutečným výdělkem jednotlivců bylo co nejmenší.

§ 17.

Nabyli-li poživatel důchodu invalidního opětne způsobilosti k povolání, zastaví bratrská pokladna zaopatřovací plat počínajíc dnem splatnosti následujícím po dni vydání výměru o zastavení. Stane-li se člen, kterému byl důchod zastaven podle předchozího odstavce, opětne nezpůsobilým k povolání, vyměří se zaopatřovací plat podle ustanovení platných v době předchozího zániku způsobilosti, dokud neuplynula nová členská doba aspoň dvouletá. Při podnikových úrazech se této doby nevyžaduje.

§ 18.

Pro uvěznění poživatele důchodu přerušuje se právo na zaopatřovací plat nastoupením trestu delšího jednoho měsíce.

§ 19.

Výši uznávacího poplatku podle § 23 zákona určí stanovy tak, aby byly uhrazeny aspoň zvláštní správní výlohy spojené s evidencí pojištěnců zachovávších sobě čekatelství.

§ 20.

Pro případ pokračování v pojištění podle druhého odstavce šu 23 zákona lze započísti jen dobu, za kterou byly příspěvky skutečně zaplacený, tak že ustanovení prvního odstavce šu 24 zákona se nevztahuje na tento případ.

§ 21.

(1) Pojištěnci, který dle § 23 zákona si zachoval čekatelství aneb pokračoval v pojištění, náleží důchod invalidní, je-li neschopen jak zaměstnání podléhajícího pojištění u bratrské pokladny tak svého posledního aspoň rok vykonávaného povolání.

(2) Na důchod starobní má nárok pojištěnec, který dokonal buď 60. rok věku a dobu příspěvkovou (§ 24 zákona a § 20 tohoto nařízení) aspoň 15letou aneb 65. rok věku a dobu příspěvkovou aspoň 5letou.

§ 22.

Vznikne-li pojistný případ, když nebyl uznávací poplatek (plný příspěvek) zapraven, aniž bylo čekatelství (pojištění) zaniklo pro vypršení propadné lhůty 6měsíční, jest bratrská pokladna sice povinna poskytovat zaopatřovací platy, je však oprávněna dlužné uznávací poplatky (plné příspěvky) sraziti ze zaopatřovacího platu ve měsíčních splátkách, které nesmějí býti větší než čtvrtina měsíční částky zaopatřovacího platu.

§ 23.

I půlletní dovolená řádně ohlášená bratrské pokladně počítá se za dobu příspěvkovou jediné tenkrát, zaplatí-li pojištěnec veškeré příspěvky připadající na dobu této dovolené.

§ 24.

(1) Zaopatřovací plat podle zákona náleží vedle případného zaopatřovacího platu z jiného zaopatřovacího pojištění, neupravují-li zákonné předpisy o tomto jiném pojištění tuto otázku jinak.

(2) Nárok na invalidní zaopatřovací důchod nevzniká, pokud pojištěnec práce neschopný požívá nemocenského od revírní bratrské pokladny.

K II. oddílu zákona.

Organisace pojištění.

K §§ 27 až 57 zákona.

§ 25.

(1) Působnost Ústřední bratrské pokladny u plnění úkolů přikázaných svazům nemocenských pokladen článkem IV. zákona ze dne 20. listopadu 1917, č. 457 ř. z., opatření potřebných prostředků a řízení těchto záležitostí vůbec upraví zvláštní jednací řád, který stej-

ně jako pozdější změny podléhá schválení ministerstva veřejných prací.

(2) Jednací řád obsahovati má obzvláště i ustanovení o podmínkách závaznosti usnesení Ústřední bratrské pokladny týkajících se úkolů v předchozím odstavci uvedených pro jednotlivé revírní bratrské pokladny, o oprávněných prostředcích revírních bratrských pokladen do takových usnesení, jakož i vůbec o urovnání sporů vzniklých mezi Ústřední bratrskou pokladnou a některou revírní bratrskou pokladnou aneb mezi revírními bratrskými pokladnami ve příčině plnění úkolů svazových ve smyslu čtvrtého článku zákona ze dne 20. listopadu 1917, č. 457 ř. z.

§ 26.

Přistoupení revírních bratrských pokladen k svazům nemocenských pokladen není omezeno; revírní bratrské pokladny mohou však plnit povinnosti plynoucí z jejich členství u svazu nemocenských pokladen pouze potud, pokud tomu není na překážku závazné usnesení Ústřední bratrské pokladny po smyslu § 25 tohoto nařízení.

§ 27.

(1) Pokud revírní bratrské pokladny obstarávají jako úřadovny Ústřední bratrské pokladny jejím jménem věci jim zákonem nebo stanovami přidělené (4. odstavec šu 28 zákona), jsou povinny jednat podle pokynů Ústřední bratrské pokladny.

(2) V případě sporu podá revírní bratrská pokladna dohlédací stížnost ministerstvu veřejných prací do 8 dnů od doručení výzvy Ústřední bratrské pokladny za současného uvědomení Ústřední bratrské pokladny o tomto podání, čímž nabývá stížnost ta odkladného účinku.

Volební řád.

A. Všeobecná ustanovení.

§ 28.

(1) Při první volbě ve smyslu § 32 zákona volí se na 1000 členů revírní bratrské pokladny k volbě oprávněných po dvou delegátech pojištěnců a po jednom zástupci zaměstnavatelů, při čemž se k zbytku až do 500 nepřihlíží; větší zbytek se čítá za plný tisíc.

(2) Při počtu pojištěnců k volbě oprávněných menším 15.000 volí se po dvou delegátech a jednom zástupci zaměstnavatelů na po-

čet členů odpovídající výsledku dělení počtu členů k volbě oprávněných číslicí patnáct.

(3) Pro další volby upraví stanovy počet delegátů, se zřetelem na ustanovení § 32 zákona.

B. Volební řád pro revírní bratrské pokladny.

§ 29.

(1) Z volebního práva jsou vyloučeni zaměstnavatelé, jakož i zástupci zaměstnavatelů, kteří podle § 3 zákona ze dne 31. ledna 1919, č. 75 Sb. z. a n., jsou vyloučeni z volebního práva do obecního zastupitelstva.

(2) Z volebního práva jsou také vyloučeni pojištěnci, kteří vystoupivše ze zaměstnání zakládajícího členství u revírní bratrské pokladny, zůstali pro případ nemoci dobrovolně pojištěni u bratrské pokladny podle zákonů ustanovení o nemocenském pojištění dělníků.

§ 30.

Odborové organizace doloží své návrhy k jmenování volebních komisí učiněné podle § 37 zákona osvědčením počtu svých členů k volbě oprávněných, a to do 14 dnů po vypsání volby; jinak se nepřihlíží k těmto návrhům.

§ 31.

Volební komise volí ze sebe předsedu a zapisovatele. Pro případ zaneprázdnění jednotlivých členů volební komise budiž jmenován potřebný počet náhradníků. Volební komise rozhoduje většinou hlasů. Při rovnosti hlasů rozhoduje předsedající, který jinak nehlasuje. Do rozhodnutí volební komise lze si stěžovati u dozorčího úřadu námitkami proti volbě.

§ 32.

(1) Bratrská pokladna jest povinna dáti volební komisi seznam všech členů, který obsahuje jméno a příjmení, rok, měsíc a den narození, kategorii zaměstnání, byt, dobu trvání členství (datum vstupu do zaměstnání) a státní příslušnost. Při první volbě stihá tato povinnost držitele závodu neb jeho zástupce.

(2) Volební komise rozhodne pak podle těchto seznamů o aktivním volebním právu členů, a sice vyloučí ty,

1. kteří prvního dne v měsíci předcházejícím vypsaní volby (rozhodný den)

a) ještě nedokonali dvacátého roku svého věku aneb

b) nebyli členy bratrské pokladny, pro kterou se volby konají;

2. kteří jsou pojištěni jen podle §§ 5 aneb 23 zákona nebo kteří jsou pojištěni jen dobrovolně pro případ nemoci podle zákonných ustanovení o nemocenském pojištění dělníků;

3. kteří jsou vyloučeni podle § 3 zák. čís. 75/1919 Sb. z. a n. z volebního práva do obecního zastupitelstva.

(3) Státní příslušnost nemá významu pro aktivní volební právo, je však předpokladem volitelnosti.

§ 33.

Volební komise určí v dohodě s ostatními volebními komisemi volební den, vztažně volební dobu tak, aby bylo vyhověno ustanovení § 35 zákona a aby mezi dnem vyhlášení volby a prvním dnem pro odevzdání hlasovacích lístků byla doba aspoň 21 dnů.

§ 34.

(1) Ve volební vyhlášce jest oznámiti:

1. den (dny) volby a hodiny denní určené pro odevzdání hlasů;

2. místo (místa), kde se mají odevzdati hlasy;

3. počet delegátů a náhradníků, kteří mají býti voleni;

4. místo, kde jest vyložen seznam k volbě oprávněných a vyhláška předpisů o volbě, po případě i hodiny, v nichž možno nahlédnouti v seznam a vyhlášku;

5. ustanovení, že námitky proti seznamu voličů jest podati do 8 dnů po vyhlášení volby u předsedy volební komise a že na později podané námitky se nezveze zřetelle;

6. vyzvání, aby kandidátní listiny byly podány nejdéle do 10 dnů po vyhlášení volby s připomenutím, že na později předložené kandidátní listiny se nezveze zřetelle;

7. kdy a kde budou vyloženy k volbě připuštěné kandidátní listiny;

8. kdy a kde jest si vyzvednouti hlasovací lístky;

9. ustanovení, že hlasy mohou býti platně odevzdány pouze pro připuštěné kandidátní listiny.

(2) Vyhlášky volební podepsané předsedou volební komise jest vyvěsiti tak, aby si je každý volič včas mohl přečísti.

§ 35.

Voličské seznamy sestaví se podle závodů a vyloží se zároveň s vyhláškou veřejně v úřadovně bratrské pokladny. Mimo to vyloží se současně veřejně na každém závodě vyhotovení části voličského seznamu obsahující voliče zaměstnané v závodě.

§ 36.

Proti voličským seznamům může každý člen, který má právo volební, do 8 dnů u předsedy volební komise podati námitky, a sice jak proti seznamu voličů, tak pro nepřiznání volebního práva. Volební komise rozhoduje po svědomitém šetření o těchto námitkách konečně.

§ 37.

(1) Volba se koná podle vázaných kandidátních listin.

(2) Skupiny voličů, které chtějí navrhnouti kandidáty, mají svoje návrhy odevzdati předsedovi volební komise do 10 dnů po vyhlášení volby. Kandidátní listina musí býti podepsána nejméně 25 oprávněnými voliči. V kandidátní listině buďtež označení navržených delegátů a jejich náhradníci řadovými čísly.

(3) Jako kandidáti mohou býti navrženy osoby, oprávněné voliti, které jsou státními příslušníky, překročily 24. rok svého věku a jsou členy dotyčné pokladny aspoň půl roku před rozhodným dnem.

(4) Z osob, které podepsaly kandidátní listinu, označí se jedna jako zástupce návrhu. Bylo-li toto označení opominuto, ustanoví zástupce návrhu volební komise. Sdružování kandidátních listin není dovoleno.

§ 38.

(1) Volební komise přezkouší závčas podané kandidátní listiny a oznámí svoje námitky bezodkladně zástupcům návrhů.

(2) Je-li kandidát na několika listinách, dotáže se ho předseda (ústřední) volební komise (§ 53) písemně, kterou kandidaturu přijímá. Neodpoví-li do 48 hodin, škrtne ho volební komise na listině později došlé. K odstranění

ostatních nedostatků jest určitě lhůtu pěti dnů od doručení námitek zástupci návrhu; dni dopravy poštovní se do lhůty nepočítají.

(3) Volební komise označí platné kandidátní listiny řadovými čísly.

(4) Nejpozději 3 dny před volbou jest vyložiti připuštěné kandidátní listiny na ustanoveném místě k všeobecnému nahlédnutí. Dokud se tak nestalo, může býti kandidátní listina odvolána podáním podepsaným všemi navrhovateli.

§ 39.

(1) Neplatnými jsou kandidátní listiny opožděně podané, pak kandidátní listiny, které neobsahují potřebného počtu podpisů aneb žádného volitelného kandidáta, pak ty, které nemohly býti aneb nebyly včas opraveny podle druhého odstavce §u 38 tohoto nařízení.

(2) Kandidáty nemající volitelnosti vyškrtne volební komise z platné kandidátní listiny. Též jest škrtnouti jména osob, jež jsou tak nedostatečně označeny, že jsou pochybnosti o jejich identitě.

(3) Rozhodnutí volební komise o platnosti kandidátních listin mohou býti brána v odpor pouze námitkami proti volbě.

(4) Připustí-li se jenom jedna kandidátní listina, odpadá volba, pokud návrh obsahuje úplný počet členů a náhradníků, kteří se mají voliti.

(5) Nebyla-li předložena nebo připuštěna žádná kandidátní listina, anebo neobsahuje-li kandidátní listina dostatečného počtu kandidátů, obnoví se volební řízení neprodleně.

§ 40.

(1) Přípravy k volbám a volby jest provésti tak, aby provoz neutrpěl nijaké poruchy.

(2) Volba provede se v době ustanovené ve vyhlášce na určeném místě, a to mimo pracovní dobu.

(3) Volbu prováděti v hostinci není dovoleno.

§ 41.

Dozorčí úřad má právo vyslati k volbě svého zástupce, aby dožíral nad správným prováděním volby.

§ 42.

Každá skupina voličů, která předložila připuštěnou kandidátní listinu, má právo označiti volební komisi po 1 důvěrníku, který smí

vznášeti námitky co do totožnosti voličovy neb proto, že volič v den volby není k volbě oprávněn; jinak nemá důvěrník práva zasahovati do volebního řízení.

§ 43.

(1) Do volební místnosti mají přístup pouze voličové, kteří jsou zapsáni ve voličských seznamech příslušného volebního obvodu.

(2) Odevzdav hlasovací lístek má volič místnost ihned opustiti.

(3) Agitovati ve volební místnosti neb jejím bližším okolí mezi voliči není dovoleno.

§ 44.

(1) Každému voliči přísluší jeden hlas. Volič obdrží bezprostředně před volbou od volební komise jednotně upravený hlasovací lístek, který vyplní v prostoru tak odděleném, aby nemohl býti pozorován, a pak složený před volební komisí vloží do volebního osudí. Odevzdání hlasovacího lístku poznamená se ve dvou stejnopisech voličských seznamů. Svou identitu jest volič povinen na požádání komise prokázati listinami nebo svědky.

(2) Hlasovací lístky rozbalí se, až když bylo skončeno odevzdání hlasů. Není dovoleno jakýmkoli způsobem zjišťovati, jak volič volil. Volič může odevzdati svůj hlas jenom pro některou z připuštěných kandidátních listin tím, že napíše její číslo na hlasovací lístek.

(3) Každý jinak vyplněný hlasovací lístek jest neplatný.

§ 45.

Nastanou-li okolnosti, jež znemožní zahájení volební jednání, pokračovati v něm nebo je dokončiti, může volební komise prodloužiti dobu volební nebo provedení voleb odročiti na den následující. Opatření takové musí však ihned býti vyhlášeno. Jde-li o přerušeni volby již zahájené, buďtež volební spisy i volební osudí s odevzdanými již hlasovacími lístky volební komisí zapečetěny a neporušenost pečeti protokolárně zjištěna při nově zahájené volbě.

§ 46.

Když volební doba uplyne, uzavře se volební místnost, avšak odvolí ještě všichni voličové, kteří před ukončením jsou ve volební místnosti nebo v čekárně volební komisí pro volice určené, nebo bezprostředně před volební místností, načež prohlásí předseda volební komise hlasování za skončené.

§ 47.

(1) Když bylo hlasování skončeno, vyjme volební komise hlasovací lístky z osudí, spočte je a srovná počet hlasovacích lístků se záznamy ve voličských seznamech. Na to vyloučí lístky neplatné, rozdělí hlasovací lístky dle volebních skupin a zjistí volební výsledek dvojím písemným poznamenáním.

(2) Objeví-li se, že bylo sbaleno do jednoho více různých hlasovacích lístků, prohlásí se veškeré v jedno sbalené lístky za neplatné.

§ 48.

(1) Po té rozdělí volební komise počet mandátů na jednotlivé volební skupiny dle poměrů hlasů, pro skupiny ty odevzdaných, a to tím způsobem, že vypočte nejprve volební číslo.

(2) Součet všech platných hlasů všem skupinám odevzdaných rozdělí se počtem mandátů, které se mají obsadit, zvětšeným o jednu; celé číslo nejbližší vyšší výsledku dělení jest číslem volebním.

(3) Volebním číslem dělí se počet hlasů, odevzdaných pro každou kandidátní listinu, načež volební komise přikáže každé skupině tolik mandátů, kolikrát je volební číslo obsaženo v součtu hlasů pro skupinu odevzdaných.

§ 49.

(1) Nebyly-li způsobem v § 48 tohoto nařízení uvedeným obsazeny všechny mandáty, přikáže se zbývající mandáty postupně skupinám, které při dělení podle § 48 tohoto nařízení provedeném vykázaly největší zbytek dělení.

(2) Jsou-li zbytky dělení u více skupin sobě rovny, přidělí se mandát skupině, která dosáhla většího počtu hlasů; je-li počet hlasů stejný, rozhodne los.

(3) Kandidátní listina, která nedosáhla ani tolik hlasů, kolik činí číslo volební, nemá nároku na mandát.

§ 50.

Bylo-li by dělením počtu hlasů číslem volebním obsazeno o jeden mandát více, než má býti obsazeno, odečte se tento mandát skupině, která měla nejmenší zbytek dělení a při stejném zbytku menší počet hlasů. Je-li počet hlasů stejný, rozhodne los.

§ 51.

Z jednotlivých volebních skupin zvoleni jsou za delegáty kandidáti dle pořadí, jak uvedeni jsou na kandidátní listině dle počtu na tu kterou skupinu připadajícího. Ostatní kandidáti jsou v témže pořadí náhradníky.

§ 52.

(1) Po skončeném skrutiniu volební komise zjistí výsledek skrutinia za podpisu všech členů komise a důvěrníků stran. Zápis o volbě a o výsledku skrutinia budiž s hlasovacími lístky předložen dozorčímu úřadu, který vyhlásí výsledek volby veřejnou vyhláškou na jednotlivých závodech.

(2) Mimo to oznámí volbu zvoleným ihned po volbě. Zvolený má prohlásiti do 3 dnů, zdali volbu odmítá. Neučiní-li tak v této době, platí za zvoleného. V případě odmítnutí nastoupí na jeho místo náhradník.

§ 53.

Bylo-li zřízeno několik volebních komisí, provedou jednotlivé volební komise pouze úkony v § 32, odst. 1. a 2., § 47 a v první větě §u 52 tohoto nařízení uvedené. Další řízení přísluší ústřední volební komisi, taktéž podle § 37 zákona vyjmenované, které jednotlivé komise ihned odevzdají spisy volební zapečetěné.

§ 54.

Námítky proti volbě podati může ve lhůtě 8 dnů počínajíc dnem vyhlášení výsledku volby toliko člen k volbě oprávněný u dozorčího úřadu.

§ 55.

(1) Zjistí-li dozorčí úřad o námitkách rozhodující takové vady řízení volebního, které mohou míti vliv na výsledek volby, zjistí-li zejména, že byla vážně porušena svoboda, čistota nebo tajnost volby, zruší buď celé volební řízení, nebo příslušnou část jeho a nařídí po případě volbu novou určením dne této volby.

(2) Byl-li zjištěn pouze nesprávný výsledek skrutinia, opraví úřad výsledek ten.

(3) Rozhodnutí dodá se volební komisí stěžovatelům a osobám, jejichž volba byla zrušena.

(4) Rozhodnutí, jež má býti vydáno nejdele do 6 týdnů ode dne, kdy byly námítky předloženy, má platnost konečnou.

§ 56.

Dozorčí úřad přezkoumá, zdali nebyly zvoleny osoby nevolitelné. Stalo-li se tak, prohlásí do měsíce ode dne, kdy protokol o volbě k němu došel, s konečnou platností volbu osoby nevolitelné za neplatnou a rozhodne, kdo místo ní je zvolen. Toto rozhodnutí vyhlásí dozorčí úřad veřejnou vyhláškou na závodech.

§ 57.

(1) Náhradníci nastupují podle pořadí, v kterém byli uvedeni na kandidátní listině.

(2) Zmenší-li se počet zvolených delegátů i náhradníků o více než polovinu, vypíše se nová volba.

§ 58.

Náhradníci zastupují delegáty pojištěnců té skupiny, za niž byli kandidováni, když tito nemohou funkce své, byť i jen dočasně, vykonávat nebo uprázdnil-li se za volebního období mandát trvale.

§ 59.

Neshodnou-li se zaměstnavatelé o jmenování svých zástupců, jmenuje dozorčí úřad volební komisi a provedou se volby podle obdoby volby delegátů pojištěnců. Předsedou volební komise jest zástupce dozorčího úřadu. Dozorčí úřad přezkouší za účasti volební komise kandidátní listiny a doručí je jednotlivým zaměstnavatelům zároveň s vyzváním, aby do určitého dne zaslali poštou v zalepené obálce doporučené svůj hlasovací lístek volební komisi.

§ 60.

(1) Volbu představenstva a dozorčího výboru, která se koná současně, řídí (ústřední) volební komise. Skupina členů a skupina zástupců zaměstnavatelů volí odděleně.

(2) Aktivní právo volební do představenstva a dozorčího výboru přísluší delegátům členů a zástupcům zaměstnavatelů, jakož i náhradníkům, kteří jsou přítomni na valné hromadě jako jejich zástupci.

(3) Volební komise určí podle zásad poměrného zastoupení počet členů představenstva a dozorčího výboru připadající každé z volebních skupin, při čemž počet náhradníků té které volební skupině přikázaných se rovná počtu jí přikázaných členů představenstva (dozorčího výboru).

(4) Volební komise užije při tom obdobně §§ 48 až 50 tohoto nařízení. Volbu samou pro-

vedou členové příslušné volební skupiny nadpoloviční většinou hlasů. K platnosti volby jest zapotřebí, aby přítomno bylo více než polovice členů volební skupiny.

(5) O nastoupení náhradníků platí obdobně ustanovení § 57 tohoto nařízení.

§ 61.

Byl-li za starostu představenstva zvolen zástupce zaměstnanců a přeje-li si menšina sestávající ze zástupců zaměstnavatelů obsadit místo náměstka starostova, budiž tento volen touto menšinou z jejího středu.

§ 62.

Pro volbu předsedy dozorčího výboru a jeho náměstka platí obdobně ustanovení § 40 zákona.

C. Volební řád pro Ústřední bratrskou pokladnu.

§ 63.

Ustanovení §§ 29 až 62 tohoto nařízení platí obdobně i pro volby orgánů Ústřední bratrské pokladny.

O představenstvu a dozorčím výboru.

§ 64.

Představenstvo a dozorčí výbor uvědomují dozorčí úřad a sebe navzájem o svých schůzích aspoň 7 dnů před jejich konáním. Současně se oznamuje přesný program schůze. O věcech, jež nejsou na denním pořádku schůze, nelze konečně rozhodnouti leč jednomyslným usnesením.

§ 65.

Představenstvo a dozorčí výbor vyměňují vzájemně opisy zápisů o svých schůzích do 7 dnů od jejich konání.

§ 66.

Případné výtky musí dozorčí výbor podati nejpozději do 14 dnů po doručení zápisu o schůzi představenstva do rukou starosty představenstva nebo jeho náměstka, jinak se k nim nepřihlíží. Představenstvo je povinno na tyto výtky odpovědět do 14 dnů po jejich doručení. Nevyhoví-li představenstvo výtkám dozorčího výboru, vyrozumí dozorčí výbor dozorčí úřad do 7 dnů po doručení zamítavé odpovědi představenstva, po případě po bezvýsledném vypršení lhůty k této odpovědi.

§ 67.

Rozhodnutí po smyslu druhého odstavce §u 47 zákona doručí dozorčí úřad neprodleně, nejdéle však do 14 dnů od předložení zápisu a odporu.

§ 68.

(1) Orgány bratrské pokladny jsou k usnášení způsobilé za přítomnosti starosty neb náměstka starostova a polovice ostatních jejich členů.

(2) K usnesení o změně stanov jest zapotřebí $\frac{2}{3}$ většiny hlasů valné hromady. Jinak děje se usnášení orgánů bratrských pokladen prostou většinou hlasů, pokud zákon, po případě stanovy usnášení neupravují jinak. Předseda hlasuje naposledy; při rovnosti hlasů rozhoduje názor předsedy.

(3) Valnou hromadu řídí starosta bratrské pokladny nebo jeho náměstek.

Různá ustanovení.

§ 69.

Po uplynutí doby volební lze voliti jednotlivé činovníky bratrských pokladen znovu.

§ 70.

K vydáním, převyšujícím vydání zákonem nebo stanovami odůvodněná (§ 46 zákona), náleží veškeré dávky, na které nedávají stanovy nebo zákon nároku žalovatelného. Jednotlivé orgány bratrských pokladen mohou se usnášeti na záležitostech vyhrazených §em 46 zákona společným schůzím teprve po vyřízení těchto záležitostí schůzí společnou.

K III. oddílu zákona.

Soudnictví.

K §§ 58 až 65 zákona.

§ 71.

Rozhodčí soudy bratrských pokladen zřídí se po rozumu § 58 zákona, pokud neurčí ministerstvo veřejných prací jinak, v sídle jednotlivých revírních bratrských pokladen. Okrsek bratrské pokladny revírní jest též okrskem rozhodčího soudu. Kancelářské místnosti a kancelářský personál těchto soudů opatří dozorčí úřad.

§ 72.

(1) Správce kanceláře rozhodčího soudu sestaví v prosinci každého roku rozpočet pro tento soud na rok příští, jež schválí dozorčí

úřad po slyšení revírní bratrské pokladny. Do rozhodnutí dozorčího úřadu o rozpočtu mohou podati jak správce kanceláře rozhodčího soudu tak revírní bratrská pokladna do 14 dnů po doručení námítky, o nichž rozhodne ministerstvo veřejných prací konečně.

(2) Do dvou měsíců po konci roku podá správce kanceláře rozhodčího soudu účet příjmů a výdajů za rok minulý dozorčímu úřadu. O rozhodnutí dozorčího úřadu a o případných námitkách platí obdobně ustanovení odstavce předchozího.

(3) Lhůty pro placení pravidelných nákladů do rukou správce kanceláře rozhodčího soudu určí dozorčí úřad zároveň při schválení rozpočtu.

(4) Úhradu mimořádných výdajů vyžádá správce kanceláře rozhodčího soudu prostřednictvím dozorčího úřadu od revírní bratrské pokladny. Jinak platí ustanovení prvního odstavce obdobně.

§ 73.

(1) Předsedu rozhodčího soudu a jeho náměstky jmenuje ministr veřejných prací ve shodě s ministrem spravedlnosti ze soudců z povolání na dobu neurčitou až do odvolání.

(2) Kancelář jest podřízena předsedovi rozhodčího soudu.

(3) Ministr veřejných prací určí v dohodě s ministrem spravedlnosti paušální odměnu předsedy rozhodčího soudu a jeho náměstků pololetně pozadu podle vykonaných prací.

§ 74.

(1) Valná hromada revírní bratrské pokladny volí přisedící a náhradníky rozhodčího soudu zároveň při volbě představenstva, a to po dvou přisedících a čtyřech náhradnících odděleně ve skupině pojištěnců a ve skupině zaměstnavatelů většinou hlasů na volební období představenstva.

(2) Volitelní jsou osoby, které překročily 24. rok svého věku, jsou státními příslušníky a nejsou vyloučeny z volebního práva do obecního zastupitelstva.

(3) Volbu může odmítnouti

a) kdo překročil 60. rok věku,

b) kdo trpí tělesnou aneb duševní vadou, znemožňující mu výkon úřadu,

c) kdo byl ve volebním období předchozím přisedícím aneb náhradníkem rozhodčího soudu.

(4) Před nastoupením svého úřadu složí přísedící a jejich náhradníci do rukou předsedy aneb jeho náměstka slib, že budou vykonávat svůj úřad podle nejlepšího vědomí a svědomí, v souhlasu s platnými zákony a nařízeními a že zachovají úřední tajemství.

§ 75.

(1) Přísedící rozhodčího soudu mají nárok pouze na náhradu skutečných výloh a přísedící ze skupiny pojištěnců vedle toho na náhradu ušlého výdělků.

(2) Tuto náhradu určí předseda rozhodčího soudu podle pravidel vydaných čas od času dozorčím úřadem.

§ 76.

Pro jednání rozhodčího soudu sestaví předseda ze členů rozhodčího soudu pětičlenný senát, složený z předsedy nebo jeho náměstka a 4 přísedících nebo jejich náhradníků a přibere z přiděleného kancelářského personálu vždy zapisovatele. Zapisovatel vykoná slib obdobně podle § 74, odstavce 4., tohoto nařízení.

§ 77.

(1) O odmítnutí aneb vyloučení předsedajícího aneb přísedících a zapisovatele platí obdobně ustanovení §§ 19 až 27 zákona ze dne 1. srpna 1895, č. 111 ř. z. (jurisdikční normy), pokud se týče §§ 59 až 69 zák. čl. I. z roku 1911.

(2) O odmítnutí přísedících a zapisovatele rozhoduje předseda rozhodčího soudu, o odmítnutí předsedy rozhodčího soudu rozhoduje předseda vrchního rozhodčího soudu a o odmítnutí tohoto ministr veřejných prací v dohodě s ministrem spravedlnosti.

§ 78.

(1) Spor před rozhodčím soudem zahajuje se podáním stížnosti. Stížnost lze podati buďto písemně ve dvou stejnopisech nebo protokolárně u rozhodčího soudu. Stížnost buď doložena příslušnými doklady a obsahujúc stručné vyličení věci, označení průkazných prostředků a návrh, který se činí. Předseda doručí jeden stejnopis straně žalované s výzvou, aby do lhůty tří neděl podala svou případnou odpověď ve dvou stejnopisech. K odůvodněné žádosti může předseda tuto lhůtu prodloužit o 14 dnů.

(2) Po podání odpovědi aneb když vypršela udělená lhůta, nařídí předseda veřejné ústní líčení. Zároveň s obesláním k ústnímu líčení

doručí předseda straně žalující případnou odpověď strany žalované.

(3) Ve všech sporech, vzniklých z poměru pojišťovacího mezi bratrskou pokladnou a pojištěncem, dlužno případnou stížnost podati proti příslušné revírní bratrské pokladně jako straně žalované.

§ 79.

Rozhodčí soud vyslýchá stranu, svědky a znalce jenom nepřisezně. Zdráhá-li se některá strana, svědek nebo znalec dáti se vyslechnouti, nebo je-li třeba přisezného výsledku nebo má-li býti důkaz proveden mimo místo, kde rozhodčí soud má své sídlo, může býti dožádán o výkon ten okresní soud, v jehož obvodě bydlí nebo zdržuje se osoba, která má býti vyslechnuta, nebo v jehož obvodě má býti důkaz proveden.

§ 80.

(1) Rozhodčí soud může jednati a rozhodovati i v nepřítomnosti stran, byly-li řádně obeslány.

(2) Bylo-li zmeškáno ústní líčení nebo lhůta k podání odpovědi, nelze vynéstí nález pro zmeškání.

(3) Uzná-li rozhodčí soud z úřední povinnosti nebo na námitku strany žalované jednomyslně, že jest nepřislusný, že věc byla již pravoplatně rozhodnuta anebo že jest zahájen o téže věci již spor, odmítne stížnost v neveřejném zasedání.

§ 81.

Žádá-li strana za náhradu svých nákladů, rozhodne rozhodčí soud i o tomto nároku. Přizná-li jí tuto náhradu, zjistí také výši těchto nákladů.

§ 82.

(1) Porada a hlasování jsou neveřejné. Rozhodování děje se prostou většinou hlasů. Předseda hlasuje naposledy. O neveřejném zasedání buď sepsán zvláštní protokol, v němž se vyznačí výsledek porady a hlasování. Podepíše jej předseda senátu a zapisovatel.

(2) V nálezu rozhodčího soudu buďtež uvedena jména všech členů senátu. Prvopis nálezu podpisuje předseda senátu.

§ 83.

(1) Nález jest stranám doručiti písemně se stručným odůvodněním, nevzdaly-li se po ústním vynesení nálezu jeho doručení.

(2) Nálezy a vyhotovení rozhodčího soudu podpisuje předseda nebo jeho náměstek; k podpisu jest připojití pečeť rozhodčího soudu.

§ 84.

Pro řízení před rozhodčími soudy platí, pokud v zákoně aneb v tomto nařízení není nic jiného uvedeno, ustanovení civilního řádu soudního o řízení před okresními soudy.

§ 85.

Do nálezu rozhodčího soudu může býti podána stížnost k vrchnímu rozhodčímu soudu toliko z těchto důvodů:

1. poněvadž nález rozhodčího soudu jest zmatečný pro některou z vad v § 477 c. ř. s., pokud se týče §§ 504 a 505 zák. čl. I. z roku 1911 uvedených;

2. poněvadž řízení rozhodčího soudu trpí vadou, která třeba nezpůsobujíc zmatečnosti, byla způsobilá zameziti úplně vysvětlení a důkladné posouzení rozepře;

3. poněvadž v nálezu rozhodčího soudu jest v některé podstatné části za základ položen skutkový předpoklad, který jest v odporu s příslušnými spisy;

4. poněvadž nález rozhodčího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

§ 86.

Stížnost musí býti podána u rozhodčího soudu, který rozhodl v první stolici, ve dvou stejnopisech nebo protokolárně ve lhůtě 30denní od doručení nálezu rozhodčího soudu aneb, vzdal-li se stěžovatel doručení nálezu, ode dne jeho vynesení.

§ 87.

Stížnost musí obsahovati:

1. označení nálezu, proti němuž stížnost čelí;

2. určité prohlášení, pokud se nález bere v odpor, a určité krátké označení důvodů odporu;

3. skutkové okolnosti a průvodní prostory, kterými má býti dokázána pravda důvodů stížnostních;

4. návrhy, které se činí.

§ 88.

Opožděně podané stížnosti bud'těž předsedou rozhodčího soudu odmítnuty. Do tohoto

odmítnutí lze si stěžovati do 14 dnů ode dne doručení k vrchnímu rozhodčímu soudu.

§ 89.

Rozhodčí soud doručí odpůrci stěžovatelu jeden stejnopis stížnosti včas podané se sdělením, že může podati odpověď v konečné lhůtě 30denní od doručení stížnosti u rozhodčího soudu ve dvou stejnopisech. O podání odpovědi zpraven budiž stěžovatel doručením jednoho stejnopisu odpovědi.

§ 90.

Když odpověď na stížnost byla podána nebo když lhůta pro ni ustanovená marně byla prošla, předloží rozhodčí soud spisy vrchnímu rozhodčímu soudu.

§ 91.

Vrchní rozhodčí soud odmítne stížnost v neveřejném zasedání bez předchozího jednání ústního:

1. když stížnost jeví se býti podána nikoli včas;

2. když v stížnosti není udán nález, proti kterému stížnost se děje, když stížnost neobsahuje nižádného nebo žádného určitého návrhu, anebo když stížnostní důvody nejsou ani výslovně ani zřetelným poukazem uvedeny;

3. když je stížnost podle § 85 tohoto nařízení nepřijatelná.

§ 92.

Má-li předseda za to, že není důvodu pro odmítnutí stížnosti po smyslu § 91 tohoto nařízení, ustanoví rok k ústnímu veřejnému jednání.

§ 93.

Vrchní rozhodčí soud přezkoumá nález rozhodčího soudu v mezích návrhů ve stížnosti učiněných. Nová tvrzení o skutečích nebo důkazech mohou býti před vrchním rozhodčím soudem předneseny toliko k tomu, aby byly podporovány nebo vyvráceny důvody ve stížnosti uvedené.

§ 94.

Předpisů o řízení před rozhodčími soudy budiž užíváno i při řízení před vrchním rozhodčím soudem, pokud §§ 85—93 tohoto nařízení neustanovují jinak.

§ 95.

Ustanovení § 72 platí obdobně i pro vrchní rozhodčí soud s odchylkou, že rozpočet a každý předpis mimořádných výdajů musí obsahovat rozdělení nákladů na jednotlivé revírní bratrské pokladny a býti potvrzeny ministerstvem veřejných prací po slyšení revírních bratrských pokladen.

§ 96.

O příslušnosti soudu k povolení exekuce podle narovnání před rozhodčími soudy a jejich nálezů platí ustanovení exekučního řádu.

§ 97.

Z rozhodnutí báňského hejtmanství po smyslu § 65 zákona lze se odvolati k ministerstvu veřejných prací do 30 dnů od doručení rozhodnutí.

K V. oddílu zákona.

O státním dozoru.

K §§ 68 až 72 zákona.

§ 98.

(1) Dozorčí úřad vykonává své povinnosti buď sám anebo delegováním podřízeného úřadu.

(2) Dozorčí úřad není oprávněn zasahovati do jednání a rozhodování rozhodčích soudů. Jen tehdy, jsou-li stvrzeny nedostatky nebo nepravdivosti v řízení rozhodčích soudů aneb vrchního rozhodčího soudu, jest báňské hejtmanství, pokud se týče ministerstvo veřejných prací oprávněno nahlédnouti svým orgánem do řízení věci a odstraniti případné závady nebo, je-li odstranění závady mimo jeho působnost, učiniti návrhy příslušnému úřadu.

(3) Rozhodčí soudy a vrchní rozhodčí soud dodávají ministerstvu veřejných prací roční výkazy o své činnosti, a to do 2 měsíců po konci každého roku.

K VI., VII. a XI. oddílu zákona.

Finanční hospodaření bratrských pokladen, ustanovení přechodná a účinnost zákona.

K §§ 73 až 87, 97 až 100 zákona.

§ 99.

(1) V pochybných případech platí právní domněnka, že zaměstnanec je povinen pojištěním u bratrské pokladny.

(2) Popírá-li zaměstnanec aneb zaměstnavatel příslušnost k bratrské pokladně, zastaví se vybírání příspěvků teprve, když odporu proti pojistné povinnosti bylo pravoplatně vyhověno. Neprávem vybrané příspěvky se vrátí s příslušným úrokem, avšak po srážce pojistných dávek případně poskytnutých.

§ 100.

Doba, za kterou zaměstnavatel jest povinen platiti podle § 78 zákona příspěvky za člena vystouplého ze zaměstnání, ale neodhlášeného včas u bratrské pokladny, končí také dnem jeho nového přihlášení do bratrské pokladny třeba i jiným zaměstnavatelem.

§ 101.

Není-li jiné úmluvy, platí se ve věcech zákona neb tohoto nařízení jako úroky 5 Kč ze sta. Ministr veřejných prací může stanoviti míru úrokovou jinou.

§ 102.

Dozorčí úřad revírní bratrské pokladny rozhoduje spory o povinnosti zaměstnavatele k placení celých příspěvků za členy, kteří vzhledem na nedokončené vzdělání konají službu za mzdu příliš nízkou. Mzdu dlužno považovati za příliš nízkou, jestliže nedosahuje ani jedné třetiny průměrné mzdy určené podle § 16 tohoto nařízení.

§ 103.

Celkové příspěvky na pojištění nemocenské za jednoho pojištěnce nesmějí činiti více nežli 8% průměrné mzdy mzdové třídy, do níž pojištěnec je zařazen.

§ 104.

V mezích předchozím paragrafem stanovených určí představenstvo příspěvky do nemocenské pokladny čtvrtletně podle potřeby předcházejícího čtvrtletí a předepíše jich vybírání.

§ 105.

Pokladna je povinna vedle seznamu pojištěnců vésti přesné příspěvkové výkazy, aby počet příspěvkových měsíců a mzdové třídy bylo lze snadno ustanoviti.

§ 106.

Příslušnou ve smyslu 4. odstavce §u 76 zákona je ta výplata mzdy nebo služného, při

kteřé poprvé po splatnosti příspěvků bylo lze srážeti celou na člena připadající část tohoto příspěvku.

§ 107.

(1) Hotovými penězi ve smyslu třetího odstavce §u 81 zákona rozumějí se peníze, jež je dlužno mítí pohotově anebo které k tomu účelu do měsíce mohou býti učiněny pohotovými pro běžné výdaje (3. odstavec §u 83 zákona).

(2) Zálohy podle třetího odstavce §u 81 zákona poskytnuté buďtež po neprodleném uvolnění potřebné hotovosti vráceny vždy bez jakéhokoli průtahu. Přispívání jednotlivých zaměstnavatelů k těmto zálohám upraví blíže stanovy.

§ 108.

Příspěvky do Ústřední bratrské pokladny k pojištění na provisi podle §§ 13 a 14 zákona sestávají z 2 složek, vypočtených podle různých zásad, a to:

a) k úhradě zaopatřovacích platů napadlých před účinností zákona a zaopatřovacích nároků vdov a sirotek po pojištěncích, nabyvších nárok na zaopatřovací plat před účinností zákona,

b) k úhradě zaopatřovacích platů, které napadnou po účinnosti zákona (čekatelství členů v den účinnosti zákona ještě činných).

§ 109.

(1) Složka příspěvků k úhradě potřeby uvedené v § 108, lit. a), buďtež vypočtena takto:

Především buďtež zjištěno, jaká částka kapitalisovaných hodnot nároků v § 108, lit. a), uvedených jest uhrazena jměním sloučených bratrských pokladen a ústředních zaopatřovacích fondů bratrských pokladen. Rozdíl mezi ročním úhrnem těchto nároků a jejich částkou, krytou jměním zaopatřovacích oddílů sloučených bratrských pokladen a Ústředních zaopatřovacích fondů bratrských pokladen, rozvrhne se buďtež na základě rozpočtu rok od roku sdělaného za přihlížení k druhému odstavci §u 86 zákona podle průměrného počtu činných členů Ústřední bratrské pokladny v roce předcházejícím roku účetnímu anebo rozvrhnou se podle týchž zásad úhradní jistiny uvedeného rozdílu buďtež najednou nebo postupně.

(2) Dnem, kdy nabývá toto nařízení účinnosti, přechází jmění Ústředních zaopatřova-

cích fondů bratrských pokladen, které se zároveň zrušují, na Ústřední bratrskou pokladnu.

§ 110.

(1) Složka příspěvků k úhradě potřeby uvedené v § 108, lit. b), buďtež zatím, t. j. v prvním roce ode dne, kdy nabude celý zákon účinnosti, uhrazena rozvrhem půlletně vypočteným podle průměrného počtu aktivních členů Ústřední bratrské pokladny v pololetí předcházejícím účetnímu období.

(2) Ministr veřejných prací určí způsob pojistné technického výpočtu úhrady potřeby uvedené v § 108, lit. b), s platností od prvního dne druhého roku účinnosti celého zákona.

§ 111.

Případné drahotní přídavky a vychovávací příplatky buďtež uhrazeny rozvrhem.

§ 112.

Zaopatřovací plat napadlý před účinností zákona přizpůsobí se sazbám zákonem určeným.

§ 113.

Současně s předpisy uvedenými v druhém odstavci §u 110 vydá ministr veřejných prací ustanovení o pojistné technickém přezkoušení Ústřední bratrské pokladny.

§ 114.

(1) Nestačí-li jmění, které tu jest, ku krytí závazků Ústřední bratrské pokladny, připojí pokladna k bilanci návrh o způsobu potřebné sanace, a to zvýšením příspěvků a jen v případě nevyhnutelné potřeby zkrácením požitků na zákonnou sazbu nejnížší. Převyšuje-li jmění úhradu potřebnou, podá pokladna návrh na použití tohoto přebytku, především změnou způsobu vypočítání úhrady, pak snížením příspěvků, konečně zvýšením dávek.

(2) Tyto bilance a případné návrhy pokladny předloží se ministerstvu veřejných prací k schválení na základě pojistné technického dobrozdání ministerstva sociální péče, po případě k nařízení dalších opatření.

§ 115.

Bilance se uveřejní do 14 dnů po schválení valnou hromadou.

§ 116.

(1) Uložení jmění pokladen (§ 83 zákona) určí blíže stanovy.

(2) Ústav, u něhož mohou býti deponovány hotovosti až do výše šestiměsíční potřeby, určí představenstvo, proti jehož usnesení přísluší dozorcímu výboru právo odporu ve smyslu § 47 zákona.

§ 117.

Vybral-li pojištěnec, který byl před účinností zákona členem několika bratrských pokladen, aniž přerušil členství po dobu delší 3 let, podle dřívějších předpisů záložní podíl pouze u některých bratrských pokladen, ztrácí jen dobu členskou, za kterou vybral záložní podíl. Vyplacení záložního podílu proti předpisům v době výplaty platným není členovi na újmu. Člen jest však povinen k výzvě bratrské pokladny vrátiti vyplacený rezervní podíl s 5%ními úroky nanejvýše 3letými. Na žádost osoby k placení povinné povolí bratrská pokladna takové měsíční splátky, aby byl zaplacen celý dluh nejpozději do jednoho roku. Nastane-li případ pojistný před úplným zapravením, je odečísti nedoplatek od zaopatřovacího platu ve splátkách, které však nesmějí převyšovati $\frac{1}{4}$ zaopatřovacího platu.

§ 118.

Do doby členské budiž započtena i doba členství podle dřívějších předpisů bez přerušení ztrávená mimo území republiky Československé u bratrské pokladny aneb u podobného pojišťovacího ústavu:

a) v území inkorporovaném do dne inkorporace,

b) v části území Těšínského Slezska přiřazené republice Polské do rozdělení Těšínska,

c) v jiných částech bývalé rakousko-uherské monarchie do dne 28. října 1918.

§ 119.

Pokud se mluví v tomto nařízení o zákonu bez jakýchkoli dodatků, rozumí se tím zákon čís. 242/1922 Sb. z. a n.

§ 120.

(1) Toto nařízení a zároveň celý zákon, pokud jeho platnost nenastala již jeho vydáním,

nabudou účinnosti dnem ukončení likvidace sloučených bratrských pokladen. Tento den vyhlásí ministr veřejných prací ve Sbírce zákonů a nařízení.

(2) Nařízení to provede ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

Bechyně v. r.

Srba v. r.	Šrámek v. r.
Malypetr v. r.	Novák v. r.
Dr. Hodža v. r.	Habrman v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Beneš v. r.
Bečka v. r.	Stříbrný v. r.
Udržal v. r.	Tučný v. r.

198.

Vládní nařízení
ze dne 11. října 1923
o zvěrolékařské komoře.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2 zákona ze dne 20. února 1920, č. 133 Sb. z. a n., jímž zřizují se zvěrolékařské komory:

§ 1.

Pro celé území státní zřizuje se zvěrolékařská komora se sídlem v Praze.

§ 2.

Vládní nařízení ze dne 14. května 1920, č. 352 Sb. z. a n., o obvodě a sídle zvěrolékařských komor, se tímto zrušuje.

§ 3.

Prováděti toto nařízení, které nabývá účinnosti dnem vyhlášení, náleží ministrům zemědělství, vnitra a spravedlnosti.

Bechyně v. r.

Dr. Hodža v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Beneš v. r.
Šrámek v. r.	Stříbrný v. r.
Bečka v. r.	Dr. Markovič v. r.
Novák v. r.	Udržal v. r.
Tučný v. r.	Habrman v. r.
Srba v. r.	Dr. Franke v. r.